

Publicerad 2019-02-10 22:34 av pang

upplösning

i skogen vandrar vi ut
haren tassar bakom mig
vi ska upp på högarna
betrakta det vita landskapet
molnen dova
jag går med lugna steg
i snön som inte skingras
haren är en skugga som följer mig
tränger genom mina lager av skuld
jag sätter mig på stenen
våtan absorberas i tygerna
haren i min famn
detta mjuka odödliga djur
slokar med öronen när jag klappar den
min myskanin
handen drunknar i harens pälsiga kött
jag sitter fast så
medan landskapet växer in i mig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren pang med Poeter.se id #5591 innehar upphovsrätten